

egentlig godt mene at SF burde redegøre noget nærmere for.

De to punkter, der er nævnt i forespørgslen, er børneområdet og ældreområdet. Ser vi først på udviklingen på børneområdet, kan vi se – som også finansministeren var inde på – at antallet af dagpasningspladser i kommunerne er steget fra 396.000 i 1995 til 486.000 i år. Det er en konstant stigning og en kraftig stigning, og vi har da heller ikke mødt flaskehalsproblemer på det område, selv om vi har haft en ganske betydelig vækst i beskæftigelsen. Ser vi bare på udviklingen fra 1998 til 1999, så er der tale om en reel vækst på 4 pct. i nettodriftsudgifter, så det står altså ganske godt til på det område.

Ser vi på ældreområdet, er antallet af husholdninger, der modtager varig hjemmehjælp, steget fra 146.000 i 1993 til 174.000 i 1998, og antallet af fuldtidsbeskæftigede er i samme periode vokset med over 10 pct. Også her må vi sige, at det er et postulat grebet ud af den tomme luft, når SF taler om en række uacceptable velfærdsforringelser.

Sådan oplever borgerne det jo heller ikke, når vi går ud og spørger dem. Lad mig bare henvise til to af de undersøgelser, der er lavet, først den undersøgelse, Finansministeriet lavede, og som er gengivet i budgetredegørelsen fra maj 1997. 66 pct. af borgerne er generelt tilfredse, meget få er utilfredse, og de fleste er hverken tilfredse eller utilfredse. Og ser vi på de områder, SF har trukket frem i debatten her, viser besvarelsenerne, at på daginstitutionsområdet er 68 pct. tilfredse, og på hjemmehjælpsområdet er hele 73 pct. tilfredse.

Ser vi på den sidste undersøgelse, som indenrigsministeren refererede til, hvor man har opdelt i bykommuner og landkommuner for at se, om der var en forskel, er det generelle billede jo også, at borgerne er tilfredse. Generelt er 50 pct. af borgerne tilfredse eller meget tilfredse med den offentlige service, 10 pct. er utilfredse eller meget utilfredse, mens 40 pct. hverken er tilfredse eller utilfredse – altså igen et klart tilfredshedsbillede. Og spørger vi dem, der er brugere af de offentlige serviceydelser, både på børneområdet og ældreområdet, tegner det samme billede sig helt klart.

Så henvises der til forhandlingerne om kommunernes økonomi. Om det er der at sige, at der er jo indgået en aftale, der siger, at der skal ske en vækst i det kommunale serviceniveau med 1 pct. hvert af årene – at staten hvert år lægger 1 mia. kr. i kommunekasserne til at ud-

vide serviceniveauet med. Jeg vil godt sige, at det må altså være SF-trylleri, der kan få dét til at blive et underskud eller en række uacceptable velfærdsforringelser.

Det er selvfølgelig klart, at når vi giver kommunerne pengene, skal kommunerne inden for deres rammer prioritere ud fra de lokale forhold. Er der mangel på pasningspladser for børn, er det den opgave, der skal prioriteres; er der ved at være lidt snævert i folkeskolen, er det den opgave, der skal prioriteres; er der en kraftig vækst i antallet af ældre, er det den sektor, der skal prioriteres, og er der andre nødlidende områder, er det selvfølgelig dem, der skal prioriteres.

Jeg mener, det er korrekt, som også finansministeren og indenrigsministeren har tilkendegivet, at kommunerne vil forhandle ud fra den målsætning, at der skal ske en fortsat forbedring af det kommunale serviceniveau på netop de områder, hvor den enkelte kommune lokalt vurderer, at det er her, der er det største behov for forbedring. Nedsikringer, som forespørgerne har angivet, er der altså overhovedet ikke lagt op til, og det har der heller aldrig været tale om – tværtimod.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er en kort bemærkning til hr. Klaus Hækkerup, der ikke kan se, hvor velfærdsforringelserne har fundet sted.

Jeg synes, man må sige, at det kunne finansministeren dog. Som jeg hørte finansministeren, nævnte finansministeren i sin redegørelse, at der var kommuner, der havde skåret helt uacceptabelt ned på hjemmehjælpen, men at der så var blevet rettet op på det. Det gør dog en forskel at kunne se det eller ej.

Men jeg vil godt sige til hr. Klaus Hækkerup, at det forekommer mig utroligt, hvis den debat, der var i efteråret, er gået fuldstændig hen over hovedet på hr. Klaus Hækkerup, der kom med en påstand om, at problemerne på ældreområdet er et postulat, der er grebet ud af den blå luft. Jeg kan garantere, at det, jeg har hørt på de møder, jeg har deltaget i – i Albertslund, i Viborg, i Holstebro, på det indre Østerbro osv. osv. – ikke er postulater, som er grebet ud af den blå luft. Det er de steder, hvor problemerne har været mest vidtgående, eksempelvis i Skive Kommune, hvor halvdelen af de hjem, der modtog hjemmehjælp, har mistet den med ét slag. Jeg synes et eller andet sted, det er uvær-